

T.C.
YARGITAY
ONİKİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2017/9562
Karar : 2018/8745
Tarih : 26.09.2018

Mahkemesi :Asliye Ceza Mahkemesi

Suçlar : Özel hayatın gizliliğini ihlal, verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme, tehdit, hakaret, kişilerin huzur ve sükununu bozma, kamu görevinin usulsüz olarak üstlenilmesi

Hükümler : A) 2013/370 esas sayılı asıl dava dosyasına dayanak 08.07.2013 tarihli iddianamede sanıklara yüklenen suçlar açısından;

Sanıklar ... ve ... hakkında özel hayatın gizliliğini ihlal, sanıklar ... ve ... hakkında verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme ve tehdit; sanıklar ... ve ... hakkında kamu görevinin usulsüz olarak üstlenilmesi;

sanıklar ... ve ... hakkında kişilerin huzur ve sükununu bozma, sanık ... hakkında hakaret suçlarından dolayı ayrı ayrı beraat

Sanık ... hakkında kişilerin huzur ve sükununu bozma suçundan dolayı TCK'nın 123, 62, 51. maddeleri gereğince mahkumiyet

Sanık ... hakkında kamu görevinin usulsüz olarak üstlenilmesi suçundan dolayı TCK'nın 262, 62, 50/1-a, 52. maddeleri gereğince mahkumiyet

B) 2012/1637 esas sayılı birleşen dava dosyasına dayanak 23.02.2012 tarihli iddianamede ve Kadıköy 4. Sulh Ceza Mahkemesinin 19.03.2012 tarihli, 2012/389 esas, 2012/633 sayılı görevsizlik kararında sanık ...'e yüklenen özel hayatın gizliliğini ihlal suçundan dolayı sanık ...hakkında beraat

Özel hayatın gizliliğini ihlal suçundan sanıklar ..., ..., ..., ... ve ...'in, verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme ve tehdit suçlarından sanıklar ..., ..., ... ve ...'nin, kamu görevinin usulsüz olarak üstlenilmesi suçundan sanıklar ..., ... ve ...'in, kişilerin huzur ve sükununu bozma suçundan sanıklar ..., ... ve ...'nin beraatlerine ilişkin hükümler, sanıklar ... ve ... müdafileri, sanık ... müdafii, katılan ... vekili, katılan ..., hakaret suçundan sanık ...'in beraatine ilişkin hüküm, katılan ... vekili, kişilerin huzur ve sükununu bozma suçundan sanık ...'in mahkumiyetine ilişkin hüküm, sanık ... müdafileri, kamu görevinin usulsüz olarak üstlenilmesi suçundan sanık ...'nin mahkumiyetine ilişkin hüküm, sanık ... tarafından temyiz edilmekle, dosya incelenerek gereği düşünüldü:

A) Tehdit suçundan sanıklar ..., ..., ..., ...'nin, kişilerin huzur ve sükununu bozma suçundan sanıklar ..., ... ve ...'nin beraatlerine ilişkin hükümlere yönelik katılan ...'in temyiz isteminin incelenmesinde;

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca düzenlenen 08.07.2013 tarihli iddianamede; sanıklara yüklenen tehdit ve kişilerin huzur ve sükununu bozma suçlarının mağdur ...'a karşı işlendiğinin iddia edilmiş olması karşısında, şikayetçi ...'ın sanıklara yüklenen tehdit ve kişilerin huzur ve sükununu bozma suçlarının mağduru olmadığı ve suçtan doğrudan zarar görmemesi nedeniyle davaya katılma hakkının bulunmadığı gözetilmeksizin bu suçlar açısından da davaya katılmasına karar verilmiş olması hukuki değerden yoksun olup, hükümleri temyiz yetkisi vermeyeceğinden, şikayetçi ...'in temyiz isteminin, 5320 sayılı Kanun'un 8. maddesi uyarınca halen uygulanmakta olan 1412 sayılı CMUK'un 317. maddesi gereğince isteme aykırı olarak REDDİNE,

B) Kişilerin huzur ve sükununu bozma suçundan sanıklar ..., ... ve ...'nin beraatlerine ilişkin hükümlere yönelik sanıklar ... ve ... müdafilerinin, sanık ... müdafinin ve katılan ... vekilinin, özel hayatın gizliliğini ihlal suçundan sanıklar ... ve ...'in, verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme suçundan sanık ...'in, kamu görevinin usulsüz olarak üstlenilmesi suçundan sanıklar ..., ... ve ...'in beraatlerine ilişkin hükümlere yönelik sanıklar ... ve ... müdafilerinin, sanık ... müdafinin, katılan ... vekilinin ve katılan ...'ın, hakaret suçundan sanık ...'in beraatine ilişkin hükme yönelik katılan ... vekilinin temyiz istemlerinin incelenmesinde;

Özel hayatın gizliliğini ihlal suçundan sanıklar ... ve ..., verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme suçundan sanık ..., hakaret suçundan sanık ... hakkında yapılan yargılama sonunda, yüklenen fiillerin kanunda suç olarak tanımlanmamış olduğu, kamu görevinin usulsüz olarak üstlenilmesi suçundan sanıklar ..., ... ve ..., kişilerin huzur ve sükununu bozma suçundan sanıklar ..., ... ve ... hakkında yapılan yargılama sonunda, yüklenen suçların sanıklar tarafından işlendiğinin sabit olmadığı gerekçeleri gösterilerek mahkemece kabul ve takdir kılınmış olduğundan, sanıklar ... ve ... müdafileri ile sanık ... müdafinin vekalet ücretine, katılan ... vekili ile katılan ...'ın sübuta ilişkin temyiz itirazlarının reddiyle, beraate ilişkin hükümlerin ONANMASINA,

C) Tehdit suçundan sanıklar ..., ..., ... ve ...'nin beraatlerine ilişkin hükümlere yönelik sanıklar ... ve ... müdafilerinin, sanık ... müdafinin ve katılan ... vekilinin temyiz istemlerinin incelenmesinde;

Karar tarihinde yürürlükte bulunduğu şekliyle 5271 sayılı CMK'nın 172/2. madde ve fıkrasında kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verildikten sonra yeni delil meydana çıkmadıkça aynı fiilden dolayı kamu davası açılmayacağı ve aynı Kanun'un 173/6. madde ve fıkrasında itirazın reddedilmesi halinde; Cumhuriyet savcısının, yeni delil varlığı nedeniyle kamu davasını açabilmesinin, önceden verilen dilekçe hakkında karar vermiş olan sulh ceza hâkimliğinin bu hususta karar vermesine bağlı tutulduğu belirtilmiştir. Böylece kovuşturmaya yer olmadığına dair verilip de kesinleşen kararların sanığın hukuki güvencesini sağlamak bakımından yeniden soruşturulabilmesi için yeni delil bulunması ceza muhakemesi şartına bağlanmıştır. Bu şart aynı zamanda ceza muhakemesine hakim olan "hukuk devleti", "adil yargılanma hakkı" ve "non bis in idem (aynı fiilden dolayı iki kez yargılama olmaz)" ilkelerinin ihlallerini de engelleyecektir.

İncelenen dosyada; 27.01.2012 tarihinde şikayetçi mağdur ...'in evinin bahçesindeki ağaca düğümlü yağlı urgan asıldığı iddiasına ilişkin sanıklar ... ve ... hakkında tehdit suçundan dolayı Kartal Cumhuriyet Başsavcılığınca 04.06.2012 tarihli ve 2012/5177 soruşturma sayılı kovuşturmaya yer olmadığına dair kararın verildiği, bu karara yönelik şikayetçi ... vekilinin itirazının Kadıköy 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 05.09.2012 tarihli ve 2012/1394 değişik iş sayılı kararıyla reddedilip, kovuşturmaya yer olmadığına dair kararın kesinleşmesinden sonra, 27.01.2012 tarihinde şikayetçi mağdur ...'in evinin bahçesindeki ağaca düğümlü yağlı urgan asılması nedeniyle sanıklar ..., ..., ... ve ...'nin iştirak halinde tehdit suçunu işledikleri iddiasıyla İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığının 08.07.2013 tarihli iddianamesi ile dava açıldığı anlaşılmakla,

5271 sayılı CMK'nın 173/6. madde ve fıkrası uyarınca, daha önce kovuşturmaya yer olmadığına dair karara karşı yapılan itirazın reddine karar verilmesinden sonra yeni delil varlığı nedeni ile sanıklar hakkında kamu davası açılabilmesinin itirazın reddine karar veren merciin bu hususta karar vermesi şartına bağlı olduğunun ve yine aynı Kanun'un 223/8. maddesi gereğince soruşturmanın veya kovuşturmanın yapılması şarta bağlı tutulmuş olup da, şartın henüz gerçekleşmediği anlaşılırsa; öncelikle şartın gerçekleşmesini beklemek üzere, durma kararı verilmesi, sonrasında ise daha önce kovuşturmaya yer olmadığına dair itirazı karara bağlayan merciin, yeniden kamu davası açılabilmesi konusundaki kararının beklenilerek sonuca göre bir karar verilmesi gerektiği gözetilmeden açılan dava üzerine yargılamaya devam edilerek yazılı şekilde beraat hükümleri kurulması,

Kabul ve uygulamaya göre de:

Kendisini vekil ile temsil ettiren ve beraat eden sanıklar ... ve ... yararına, hazine aleyhine, karar tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi gereğince maktu vekalet ücretine hükmedilmesi gerektiğinin gözetilmemesi,

Kanuna aykırı olup, sanıklar ... ve ... müdafilerinin, sanık ... müdafinin ve katılan ... vekilinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görüldüğünden, sair yönleri incelenmeksizin hükümlerin bu nedenlerle 5320 sayılı Kanunun 8. maddesi uyarınca halen uygulanmakta olan 1412 sayılı CMUK'un 321. maddesi gereğince isteme aykırı olarak BOZULMASINA,

D) Birleşen dava dosyasındaki özel hayatın gizliliğini ihlal suçundan sanık ...'in, asıl dava dosyasındaki özel hayatın gizliliğini ihlal ve verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme suçlarından sanıklar ..., ... ve ...'nin beraatlerine ilişkin hükümlere yönelik sanık ... müdafilerinin, sanık ... müdafinin, katılan ... vekilinin ve katılan ...'ın temyiz istemlerinin incelenmesinde;

Özel hayat; kişinin sadece gözlerden uzakta, başkalarıyla paylaşmadığı, kapalı kapılar ardında, dört duvar arasındaki yaşantısı ve mahremiyetinden ibaret değil, herkesin bilmediği veya bilmemesi gereken, istenildiğinde başka kişilere açıklanabilen, tamamen kişiye özel hayat olayları ve bilgilerin tamamını içerir. Bu nedenle, kamuya açık alanda bulunması, bu alandaki her görüntü veya sesin dinlenilmesine, izlenilmesine, kaydedilmesine, sürekli ve izinsiz olarak elde bulundurulmasına rıza gösterildiği anlamına gelmez. Kamuya açık alanda bulunulduğunda dahi, "kalabalığın içinde dikkat çekmezlik, tanınmazlık, bilinmezlik" prensibi geçerli olup, kamuya açık alandaki kişinin, gün içerisinde yapıları, gittiği yerler, kiminle niçin, nasıl, nerede ve ne zaman görüştüğü gibi hususları tespit etmek amacıyla sürekli denetim ve gözetim altına alınması sonucu elde edilmiş bilgileri ya da onun başkalarınca görülmesi ve bilinmesini istemeyeceği, özel yaşam alanına girdiğinde şüphe bulunmayan faaliyetleri özel hayat kapsamına dahildir; ancak, süreklilik içermeyen ve özel yaşam alanına dahil olmayan olay ve bilgiler ise bu kapsamda değerlendirilemez. Sonuç olarak, bir olay ya da bilginin, özel hayat kapsamına girip girmediği belirlenirken, kişinin toplum içindeki konumu, mesleği, görevi, kamuoyu tarafından tanınıp tanınmadığı, dışa yansıyan davranışları, rıza ve öngörüler, sosyal ilişkileri, içinde bulunduğu fiziki çevrenin özellikleri, müdahalenin derecesi gibi ölçütler göz önüne alınmalıdır.

Bu açıklamalar ışığında incelenen dosya kapsamına göre, sanık ... ile mağdur ...'ın tarafı oldukları boşanma davasının devam ettiği ve adı geçenlerin uzun süredir fiilen ayrı yaşadıkları dönemde, sanık ...'in, eşi ile diğer mağdur ... arasında ilişki olduğunu ispatlamak amacıyla, özel dedektiflik hizmeti veren sanık ... ile anlaşılıp, kamuya açık alanlarda çekilecek fotoğraf ve videolarla mağdurlar arasındaki ilişkinin varlığını gösteren görüntülerin tarafına verilmesini istediği, sanık ...'ın da bu iş için çalışanı ve emekli polis memuru olan diğer sanık ...'yi görevlendirdiği, sanık ...'nin, mağdur ...'ı gizlice takip edip, mağdur ...'la adı geçen mağdurların arkadaşları olan diğer mağdur ...'in bir araya geldikleri ana ilişkin görüntüleri ele geçirip, sanık ...'a verdiği, sanık ... tarafından CD halinde diğer sanık ...'e teslim edilen bu görüntülerin de mağdur ...'a ait daha önce ibraz edilen nüfus cüzdanı fotokopisi ile birlikte boşanma davasına delil olarak sunulduğu olayda;

Sürekli denetim ve gözetim altına alınan mağdurların gün içerisinde, niçin, nasıl, nerede, ne zaman görüştüklerini ve aralarındaki ilişkinin boyutunu ortaya çıkaran görüntülerinin, mağdurların özel yaşam alanı kapsamında yer alması nedeniyle sanıklara isnat edilen verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme suçunun yasal unsurlarının somut olayda gerçekleşmediği; ancak, sanıkların, sübut bulan eylemlerinin özel hayatın gizliliğini ihlal suçunu oluşturduğu gözetilerek, görüntü veya seslerin kayda alınması suretiyle özel hayatın gizliliğini ihlal ile görüntü veya seslerin ifşa edilmesi suretiyle özel hayatın gizliliğini ihlal suçlarından ayrı ayrı mahkumiyetlerine karar verilmesi gerekirken, "...özel hayat kavramından...kamuya ve sosyal alanlara açık olmayan durumların kastedildiği..." biçimindeki, özel hayatı salt mekana indirgeyen ve yasal olmayan gerekçe ile sanıklar ..., ... ve ...'nin özel hayatın gizliliğini ihlal ve

verileri hukuka aykırı olarak verme veya ele geçirme suçlarından beraatlerine karar verilmesi,

Kabul ve uygulamaya göre de:

Kendisini vekil ile temsil ettiren ve beraat eden sanık ... ile birleşen dava dosyasındaki özel gizliliğini ihlal suçundan beraat eden ve kendisini vekil ile temsil ettiren sanık ... yararına, hazine aleyhine, karar tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi gereğince maktu vekalet ücretine hükmedilmesi gerektiğinin gözetilmemesi,

Kanuna aykırı olup, sanık ... müdafilerinin, sanık ... müdafiinin, katılan ... vekilinin ve katılan ...'ın temyiz itirazları bu itibarla yerinde görüldüğünden, hükümlerin bu nedenlerle 5320 sayılı Kanunun 8. maddesi uyarınca halen uygulanmakta olan 1412 sayılı CMUK'un 321. maddesi gereğince isteme aykırı olarak BOZULMASINA,

E) Kişilerin huzur ve sükununu bozma suçundan sanık ...'in mahkumiyetine ilişkin hükme yönelik sanık ... müdafilerinin temyiz istemlerinin incelenmesinde;

Yapılan yargılamaya, toplanıp karar yerinde gösterilen delillere, mahkemenin kovuşturma sonuçlarına uygun olarak oluşan kanaat ve takdirine, incelenen dosya kapsamına göre, sanık ... müdafilerinin sair temyiz itirazlarının reddine, ancak;

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca düzenlenen 08.07.2013 tarihli iddianamede; sanık ...'in, 05.01.2012 günü saat 21.30 sularında mağdur ...'in oturduğu apartmanın bahçesine gelerek, mağdura ait aracın fotoğraflarını ve balkondan aşağıya inen mağdurla arkadaşlarının fotoğraflarını çektiği anlatılmış ise de, sanık ...'in, olay günü saat 21.30 sularında mağdur ...'in apartmanın önüne gelip, etrafı duvarlarla çevrili ve garaj kapısı demir kapıyla kapalı olan binanın müstemilatına girerek, mağdura ait aracın fotoğraflarını ve bu esnada evinin balkonunda bulunan mağdurun resimlerini çekip, mağdur ile olay yerinde bulunan tanıkların seslenmeleri üzerine girdiği binanın müstemilatından çıkarak geldiği araçla olay yerinden uzaklaştığı iddiasına ilişkin sanık ... hakkında özel hayatın gizliliğini ihlal ve konut dokunulmazlığının ihlali suçlarından Kartal Cumhuriyet Başsavcılığınının 09.02.2012 tarihli, 2012/2939 soruşturma, 2012/2747 esas sayılı iddianamesi ile açılan davanın yapılan yargılaması sonunda, İstanbul Anadolu 34. Asliye Ceza Mahkemesinin 01.04.2014 tarihli, 2012/136 esas, 2014/197 sayılı kararıyla sanık hakkında verilen beraat hükümlerine yönelik katılan ... vekilinin temyiz istemi üzerine Yargıtay 18. Ceza Dairesinin 20.03.2017 tarihli, 2015/41136 esas, 2017/2950 karar sayılı ilamıyla beraat hükümlerinin onanmasına karar verildiği gibi, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca düzenlenen 08.07.2013 tarihli iddianamedeki, "29.11.2012 tarihinde saat 04:00 sıralarında şüpheli ...'in azmettirmesi ile şüpheli ...'nin müşteki ...'in evinin zilini çaldığı ve rahatsız ettiği" iddiasına ilişkin de sanığın savunmanın aksine, mahkumiyetine yeter, her türlü derecede şüpheden uzak, kesin ve inandırıcı delil bulunmadığı gözetilmeden, sanık ...'e yüklenen kişilerin huzur ve sükununu bozma suçunun sanık tarafından işlendiğinin sabit olmaması nedeniyle sanık hakkında CMK'nın 223/2-e maddesi gereğince beraat kararı verilmesi gerekirken, "...Sanık ...'in yaşanan süreçte zaman zaman müşteki ...'ı ve diğer müşteki ...'ı takip ettirmenin yanı sıra dinlenen tanık beyanlarından anlaşıldığı üzere müşteki ...'in evine gidip evin dış kısmında binanın ve o süreçte balkona çıkan müşteki ...'in resimlerini çektiği, sanığın müşteki ...'a yönelik yapmış olduğu tüm bu eylemlerin birlikte değerlendirildiğinde kişilerin huzur ve sükununu bozucu nitelikteki hukuka aykırı davranışlar olarak değerlendirilmesi gerektiği ve sanığın üzerine atılı kişilerin huzur ve sükununu bozma suçunun oluştuğu kanaatiyle, sanığın bu suçtan cezalandırılmasına karar verilmiş..." biçimindeki yasal ve yeterli olmayan gerekçelere dayalı olarak yazılı şekilde mahkumiyet hükmü kurulması,

Kanuna aykırı olup, sanık ... müdafilerinin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görüldüğünden, hükmün bu nedenle 5320 sayılı Kanunun 8. maddesi uyarınca halen uygulanmakta olan 1412 sayılı CMUK'un 321. maddesi gereğince isteme uygun olarak BOZULMASINA,

F) Kamu görevinin usulsüz olarak üstlenilmesi suçundan sanık ...'nin mahkumiyetine ilişkin hükme yönelik sanık ...'nin temyiz isteminin incelenmesine gelince;

7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun 10/2. madde ve fıkrasının, "Bilinen en son adresin tebligata elverişli olmadığına anlaşılması veya tebligat yapılamaması hâlinde, muhatabın adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresi, bilinen en son adresi olarak kabul edilir ve tebligat buraya yapılır." hükmü ile gerçek kişilere yapılacak tebligat ile ilgili olarak iki aşamalı bir yöntem benimsenmiş olması karşısında, önce bilinen en son adres (bilinen bir adres yoksa ya da bilinen en son adres ile adres kayıt sistemindeki adres aynı ise mernis adresi olduğu belirtilmeksizin adres kayıt sistemindeki adres) esas alınarak, Tebligat Kanunu'nun 21/1. maddesine göre normal tebligat çıkarılıp, çıkarılan tebligatın bila tebliğ iade edilmesi halinde, aynı Kanun'un 21/2. maddesi uyarınca adres kayıt sistemindeki adres bilinen en son adres olarak kabul edilerek, merci tarafından, tebligata, Tebligat Kanunu'nun 23/1-8 ve Tebligat Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmeliğin 16/2. maddesi hükümlerine göre, "Tebligat çıkarılan adres muhatabın adres kayıt sistemindeki adresi olduğundan, tebliğ imkansızlığı durumunda, tebligatın, Tebligat Kanunu'nun 21/2. maddesine göre bu adrese yapılması" gerektiğine dair şerh düşülerek tebliğ işlemlerinin tamamlanması gerektiği gözetilmeksizin, sanığın yokluğunda verilen 16.04.2015 tarihli kararın tebliği için 28.11.2013 tarihli duruşmada savunması alınmadan önce bildirdiği en son adresi esas alınarak bila tebliğ iade edilen tebligat bulunmadığı halde duruşmada bildirilen aynı adres esas alınıp, doğrudan "Mernis Adresi" ibareleri ile çıkarılan ve merci tarafından Tebligat Kanunu'nun 23/1-8 ve Tebligat Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmeliğin 16/2. maddesi hükümleri kapsamında şerh düşülmeyen tebligatın, dağıtıcı tarafından, kendiliğinden, Tebligat Kanunu'nun 21/2. maddesi gereğince tebliğ edilmesinin usule aykırı olması nedeniyle geçersiz bulunması ve 7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun 32. maddesi uyarınca sanığın 19.06.2015 tarihinde öğrendiği hükme yönelik 22.06.2015 tarihinde yaptığı temyiz isteminin süresinde olduğu belirlenerek yapılan incelemede:

Yapılan yargılamaya, toplanıp karar yerinde gösterilen delillere, mahkemenin kovuşturma sonuçlarına uygun olarak oluşan kanaat ve takdirine, incelenen dosya kapsamına göre, sanığın sair temyiz itirazlarının reddine, ancak;

TCK'nın 262/1. madde ve fıkrasının 1. cümlesindeki kamu görevinin usulsüz olarak üstlenilmesi suçunun oluşması için ortada yapılması gereken bir kamu görevi bulunmalı ve fail bu görevi görev mevzuatına aykırı biçimde üstlenip yerine getirmeye teşebbüs etmelidir. Kamu görevini yerine getirmeye çalışma fiilinin neticeye ulaşması, yani üstlenilen görevin tamamlanmış olması gerekmekte ve teşebbüs aşamasında kalmakla suç tamamlanmaktadır. Bu suç bakımından failin kamu görevlisi olmaması veya üstlenmek istediği kamu görevini yapmaya yetkili ve görevli bulunmayan bir kamu görevlisi olması gerekir. Suç memuriyet sıfatını değil, kamu görevini üstlenmeye (yerine getirmeye) teşebbüs edilmesi halinde oluşur. Başka bir deyişle failin kendisine memur süsü vermesi yetmemekte, görevin yapılmasına kalkışması gerekmektedir.

Kamu görevinin yerine getirilmesi, o görevle ilgili olarak bir eylem veya işlemde bulunulması anlamına gelmektedir. Suçun oluşması için failin bu yönde bir eylem veya işlem yapması veya yapmaya kalkışması zorunludur. Fakat failin bu eylem sonucunda bir yarar elde edip etmemesi ya da fiilin bir zarara neden olup olmaması önemli değildir. Failin belirli bir kamu görevlisi olduğunu söyledikten sonra yapmaya çalıştığı şey, o kamu görevlisinin yasal olarak yapma yetkisi bulunmayan bir işlem olursa ya da başka bir kamu görevlisinin yapabileceği bir görevi yapmaya kalkışırsa maddedeki suç oluşmayacaktır. Başka bir ifadeyle fail üstlendiği kamu göreviyle bağlantılı bir eylem yapmaya kalkışması ile bu suç oluşacaktır.

Bu açıklamalar ışığında incelenen dosyada; emekli polis memuru olduğunu beyan eden ve olay tarihinde özel dedektiflik hizmeti kapsamında mağdurlar ... ile ... arasındaki ilişkinin varlığını tespit için onları takip eden sanık ...'nin, adı geçen mağdurların gittikleri restoranın müdürüne, kendisini sivil polis memuru

olarak tanıtıp, ısrar ederek, mağdurların işyeri güvenlik kamerası tarafından kaydedilen görüntülerini alması eyleminde, sanığın amacını gerçekleştirmeye yönelik fiilinin kamu görevi niteliğinde olmadığı, üstlenilen memuriyete ait bir görevin yapılmaya kalkışılmadığı anlaşıldığından, sanığa yüklenen kamu görevinin usulsüz olarak üstlenilmesi suçunun yasal unsurlarının oluşmaması nedeniyle sanık hakkında beraat kararı verilmesi gerekirken, yasal ve yeterli olmayan gerekçelere dayalı olarak yazılı şekilde mahkumiyet hükmü kurulması,

Kanuna aykırı olup, sanığın temyiz itirazları bu itibarla yerinde görüldüğünden, hükmün bu nedenle 5320 sayılı Kanununun 8. maddesi uyarınca halen uygulanmakta olan 1412 sayılı CMUK'un 321. maddesi gereğince isteme uygun olarak BOZULMASINA, 26.09.2018 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.